

گزارش
دیپلماسی
۶-۷

دالان وحشت یا صلح؟
بررسی آثار ساخت مسیر ترامپ برای ایران
در گفت‌وگو با محمود شوری و محسن پاک‌آیین

گزارش
اقتصاد
۱۰-۱۱

روزنه خروج از لیست سیاه
پرونده ایران بعد از ۶ سال
در دبیرخانه FATF عادی‌سازی می‌شود؟

گزارش
بین‌الملل
۸-۹

درباره اوکراین، بدون اوکراینی‌ها
گمانه‌زنی درباره اهداف رهبران روسیه و آمریکا
که روز جمعه در آلاسکا دیدار می‌کنند

بمب ساعتی زیر پای شهران

گزارش میدانی از خیابان‌ها و خانه‌های اطراف انبار نفت دوماه پس از حمله اسرائیل

گزارش
سیاست
۴-۵

حملات به پزشک‌های شدت گرفت

بررسی واکنش تندروها
به اظهارات اخیر
رئیس‌جمهور
در دفاع از مذاکرات

سرمقاله

بنی‌صدرسازی؟

واقعاً باید برای خودمان و کشور تأسف بخوریم. چون مجبوریم در شرایطی که میهن عزیز با بزرگترین بحران‌ها مواجه است، درباره مجموعه‌هایی تندرو بنویسیم که جز انحصار قدرت به هیچ چیز دیگری رضایت نمی‌دهند. حتی اگر کشور به بدترین وضعیت دچار شود، باز هم دست از قدرت‌طلبی‌های خطرناک خود بر نمی‌دارند. گویی مملکت فاقد قوه عاقله و تصمیم‌گیر شده است که جلوی آنان را بگیرد. ظاهراً آقای پزشک‌های چهاردهی ندارد جز اینکه بیش از این رعایت تندروهای قدرت‌طلب را نکند و باید متوجه شده باشد که وفای درون ساختاری با این جماعت که انحصارطلب و ضد علم هستند، خیالی بیش نیست. چرا که: «ترجم بر پلنگ تیز دندان ستمکاری بود بر گوسپندان». در روزهای اخیر، سخنان صریح و شفاف و همه‌فهم آقای پزشک‌های درباره رویکرد ماجراجویانه تندروها در حوزه سیاست خارجی و مذاکرات، آنان را بسیار عصبانی کرد و به همین دلیل، شمشیر چوبین خود را از رو بسته‌اند و پُر اول انقلابی گرفته و به‌صورت هماهنگ خاطره بنی‌صدر و استیضاح او را یادآوری می‌کنند. ابتداء یک مطلبی در سایت تندروها نوشته و منافقانه با عنوان بازخوانی نطق تاریخی مقام رهبری در اثبات عدم کفایت بنی‌صدر، پیام حمله را صادر کردند. سپس لشکر سلم و تور تندروها با دریافت «حق التوثیق» از جیب ملت و فقر و به‌صورت هماهنگ خواهان استیضاح رئیس‌جمهور شدند. آنان در حالی در این گرداب غرق می‌شوند که اشتباه بزرگی را تکرار می‌کنند. برخلاف قدرت‌طلبانی که خواب گندم ری را می‌دیدند، آقای پزشک‌های تاکنون چند بار گفته است که قصدش از حضور در انتخابات کمک به مشارکت مردم بود و دنبال رای جمع کردن از طریق عوام‌فریبی و دادن وعده‌های آخرالزمانی نبود و به‌شدت از دادن چنین وعده‌هایی پرهیز می‌کرد. وعده‌های دروغینی چون تکریمی کردن تورم و ایجاد یک میلیون شغل و ساخت چهار میلیون مسکن و غیره. قصد او کمک به نظام بود و اتفاقاً بسیاری هم این را نقطه ضعف او دانستند و در دور اول در انتخابات مشارکت نکردند؛ ولی هنگامی که نتایج دور اول را دیدند راغب شدند که گام نهایی را برای جلوگیری از سقوط قطعی کشور به دره ضلالت و نابودی تندروها بردارند. جالب اینکه از اولین روزی هم که آمدند، نه‌تنها مهم‌ترین شعارش را در تقابل با دولت گذشته و بقایای آن قرار نداد، بلکه بر عکس وفاق با آنان را سرلوحه خود قرار داد؛ به‌طوری که موجبات ناراحتی و انتقاد بسیاری از دوستان و حامیان‌ش را فراهم کرد. این رفتار او در انتخابات و حتی پس از آمدن در پاستور نقطه مقابل رفتار بنی‌صدر بود. از سوی دیگر، نهاد استیضاح‌کننده بنی‌صدر برآمده از دل مردم بود. میانگین آرای ۱۰ نفر اول نمایندگان تهران در مجلس اول بالای یک میلیون و چهارصد هزار رای بود. ←

حسین به روایت نواندیشان

جستاری از مهرداد خدیر
به مناسبت اربعین:
از خرافه‌زدایی تا همسویی
با ارزش‌های مدرن

